

WYELIMINOWAĆ OPIUM¹

Rabin Antelman w swojej książce zatytułowanej „To Eliminate the Opiate” (Wyliminować Opium) przedstawia, jak to sam określa, pogłębione studium komunizmu oraz tajnych stowarzyszeń mających na celu zniszczenia Żydów i Judaizmu. Książkę dedykuje pamięci członków swojej rodziny, 60-u osobom zamordowanym na terenie Rumunii, ofiarom Holocaustu, przeprowadzonego przez Nazistowską Partię Niemiec w czasie II Wojny Światowej. Bezpośrednim powodem powstania książki była próba zrozumienia genezy ataków na ortodoksyjną społeczność żydowską mających miejsce w latach 1968-1973 w Bostonie. W wyniku tych zdarzeń inspirowanych, zdaniem Antelmana, przez lewicę wykorzystującą do tego celu czarnoskórych radykałów zginęło 250 Żydów a 60 tys. zostało zmuszonych do migracji.²

Antelman adresuje swój tekst przede wszystkim do społeczności żydowskiej by ułatwić zrozumienie, że Żyd bywa fałszywie przedstawiany jako lewicowiec, radykalny komunista, kapitalistyczny konspirator a ostatnio (książka pochodzi z 1974r) jako twórca i główny beneficjent tzw. Nowego Porządku Światowego. Antelman twierdzi, przeciwnie: religijny Żyd jest pierwszą ofiarą Nowego Światowego Porządku, kolejnymi zaś chrześcijanie i muzułmanie.

Książka ma pomóc w zrozumieniu kim w rzeczywistości są konspiratorzy i kto obecnie reprezentuje żydowską społeczność. Czytelnicy nie żydowscy do których książka jest również skierowana, wyznawcy religii wywodzących się z Judaizmu, dzięki tej publikacji mają szansę uświadomić sobie w jaki sposób ataki na Żydów wpływają na ich życie.

Tytuł książki pochodzi z koncepcji religii opracowanej przez K. Marksa, głoszącej „Religia jest lamentem ciemionych, duszą świata który nie ma duszy, nadzieją ludzkości która straciła wszelką nadzieję, jest opium dla ludu „ z tego powodu religia musi zostać wyliminowana.³

Wbrew obiegowym opiniom Marks nie był pomysłodawcą Manifestu Komunistycznego. Wykonywał jedynie usługi zlecane przez Związek Sprawiedliwych funkcjonujący najpierw jako tajne stowarzyszenie a później już oficjalnie jako Międzynarodowa Partia Komunistyczna. Geneza Związku Sprawiedliwych zdaje się ginać w mrokach dziejów. Niektórzy przedstawiciele nauk politycznych przyjmują jednak, że na powstanie Związku wpłynęła tajna organizacja, Illuminatów, założona przez, jak się przypuszcza, byłego jezuitę, intelektualistę z Bawarii Adama Weishaupta .

Organizację Illuminatów powołano do życia 1 maja 1776r . Zdaniem uczonych, z tego względu dzień 1 maja uzyskał szczególne znaczenie dla zwolenników ideologii marksistowsko-leninowskiej.⁴

Weishaupt piastował funkcję profesora Prawa Kanonicznego w Ingolstadt w Bawarii. Założoną przez niego organizację Illuminatów nazywano w Niemczech Związkiem Doskonałych. Projekt nowego porządku społecznego, autorstwa Weishaupta, sporządzono zgodnie ze wzorcem przedstawionym w platońskim dziele „Państwo”. Weishaupt podobnie jak Platon (426-347 p.n.e.) w „Państwie” podzielił społeczeństwo na trzy klasy. Tajemniczą klasę najwyższą ukształtowaną według stopni reprezentowali: kapłan, regent, mag i król stanowiący odpowiednik klasy rządzących wedle koncepcji sformułowanej w platońskim „Państwie”.

W 1830 r. gdy Weishaupt umierał Partia Komunistyczna funkcjonowała już sprawnie pod niejawnym kierownictwem najbardziej wówczas wpływowych ludzi w Niemczech. Dysponowała też prężnie działającymi filiami we Francji i Belgii.

W celu zrozumienia komunizmu Antelman sugeruje lekturę „Państwa” Platona. Dzięki tej książki poznamy zamysł stworzenia społeczeństwa złożonego z trzech klasy: rządzącej, pracującej i wojskowej. Dowiemy się również o koncepcji wyliminowania z „idealnego państwa” małżeństw i rodziny. Wszystkie kobiety zgodnie z planem Platona powinny należeć do wszystkich mężczyzn a mężczyźni do wszystkich kobiet. Dzieci narodzone z tych „wolnych związków” miałyby być wychowywane anonimowo przez państwo. Platon zalecał także eliminowanie niepełnosprawnych.

Zdaniem Antelmana platońska koncepcja państwa oznaczała krystalizację najgorszych aspektów Hellenizmu. Judaizm przewyciężył Hellenizm w trwających 200 lat od śmierci Platona wojnach machabejskich prowadzonych w obronie moralności i wolności religijnej opartych na Torze.⁵

Zgodnie z ideologią partii komunistycznych (przyp. książka powstała w 1974r.) społeczeństwo obowiązuje podział na trzy klasy. Opinia publiczna była jednak utrzymywana w fałszywym przekonaniu, że komunizm to organizacja jednej klasy- klasy robotniczej, tak by nie stało się jawnym, istnienie

klasy przywódczej tworzonej przez elitę finansową spełniającą rolę królów i kapłanów. Ta klasa przywódcza przeprowadziła zakrojoną na szeroką skalę, zakulisową manipulację, zmierzającą do kontroli większości komunistycznych rządów na całym świecie.

Przedstawiciele finansowej elity, będący, jak zaznacza Antelman, tylko z urodzenia Żydami, tworzą i zarządzają projektem tzw. Nowego Porządku Światowego, który według planów ich autorstwa wcielony w życie w przyszłości - zastąpi wszystkie rządy. Antelman wskazuje, powołując się na dzieło znanego lewicowego intelektualisty Carolla Quingleya autora książki „Tragedy and Hope”(Tragedia i Nadzieja) liderów komunizmu w gronie: Rockefellerów, Morganów, Schiffów, Wartburgów i Rothschildów. To wpływowe lobby ma na celu, zdaniem Antelmana, zniszczenie uniwersalnej moralności świętej dla judaizmu, zmierza również do destrukcji jego religijnych praktyk.⁶ Powoływanie się na lewicowego intelektualistę, ma za zadanie uwiarygodnienie wyżej przytoczonej tezy. Warto również pamiętać, że Quingley wykładał m.in. na Uniwersytetach w Princeton i Harvard, a słuchaczem jego wykładów był Bill Clinton(patrz Wikipedia).

Nowy Porządek Światowy

Nowy Porządek Światowy może nastąpić po tym gdy dokona się rewolucja w sferze ekonomii, polityki i religii. Plany tego typu rewolucji ustalano na tajnych spotkaniach Związku Sprawiedliwych na początku XIX w. Opinia publiczna na całym świecie dość dobrze poznała ekonomiczne i polityczne aspekty rewolucji. Mniej znany, bo celowo ukrywany przez komunistyczną hierarchię, jest religijny wymiar rewolucji określonymi cytowanymi już wyżej słowami Marksa „Religia to opium dla ludu”. Religijna rewolucja na gruncie judaizmu jest głównym przedmiotem zainteresowania Antelmana.

Wewnętrzną grupę inicjatywną Związku Sprawiedliwych opracowującą plan działania na czas co najmniej stu lat, plan zniszczenia judaizmu i katolicyzmu, tworzyli przedstawiciele Związku będący tylko z racji urodzenia Żydami, protestantami, katolikami. Judaizm, jak podkreśla Antelman, stanowił pierwszy i podstawowy cel ataków ze względu na źródłowy charakter i niezaprzeczalny walor duchowej inspiracji dla chrześcijaństwa czy islamu.

Realizując plan walki z religią, Karol Marks pochodzący z rodziny żydowskiej, która przeszła na chrześcijaństwo gdy Karol miał 6 lat, napisał książkę „Świat bez Żydów”. Zdaniem Antelmana Marks pomagał w promowaniu antysemityzmu m.in. w USA. W swoich raportach z Europy dla New York Tribune w latach 50-tych XIX stulecia pisał „Każdą tyranję wspierali Żydzi.” kontynuując ten wątek Marks odnotował „kredyty które są przekleństwem narodów, rujnują rządy, stają się błogosławieństwem dla domu Judy. Żydowska organizacja handlarzy kredytami jest tak samo niebezpieczna dla narodów jak arystokratyczna organizacja właścicieli ziemskich”⁷

W ustroju komunistycznym państwo uzyskuje status wartości nadrzędnej, rodzina, prawa własności, a nawet ludzkie życie zostają podporządkowane państwu. Żyd religijny, przeciwnie, skłania się ku pojęciom i praktyką którą sankcjonują świętość ludzkiego życia. Koncepcja boskiej obecności w człowieku, która odbija się w zachowaniu religijnego Żyda, była postrzegana przez państwo jako zagrożenie. W zestawieniu z wyznawaną przez judaizm niezbywalną wartością ludzkiego życia właściwą dla cywilizacji, państwo komunistyczne reprezentuje regres, zwrot ku barbarzyństwu.

Od czasów Abrahama Żydzi (i nie Żydzi również) byli zobowiązani do przestrzegania tzw. „Siedmiu Praw Noego” zabraniających zabójstwa(w tym aborcji i eutanazji), kradzieży, niemoralnych stosunków seksualnych, kultu fałszywych bogów, bluźnierstwa i bałwochwalstwa, okrucieństwa wobec zwierząt, prawodawstwo to nakładało na rządy nakaz stanowienia praw w duchu siedmiu praw Noego. Antytezę tego zbioru praw reprezentuje prawodawstwo państwa komunistycznego oparte na przekonaniu ,że religia to opium dla ludu. Konsekwencją tego przeświadczenia są usprawiedliwienie mordu, ograniczenie swobody religijnej, promocja seksualnej nieprawość, zaznacza Antelman.⁸

Związek Iluminatów

Związek Sprawiedliwych został stworzony przez wybitnych intelektualistów i przedstawicieli elit finansowych. Jego twórcy za fasadą formalnej religijności ukrywali rzeczywisty cel; zniszczenie religii. W ramach ogólnoświatowego planu zniszczenia religii Jakub Schiff finansował Rewolucję bolszewicką. Przeznaczył na ten cel 20 milionów dolarów. Po zwycięstwie Rewolucji bolszewicy zdeponowali w jego banku Kuhn & Loeb 600 milionów rubli. Jakub Schiff finansował również na terenie Niemiec dysydenckie ruchy judaizmu liberalnego i konserwatywnego zmierzające do podzielenia społeczności żydowskiej, co miało być warunkiem podstawowym zrealizowania planu zniszczenia religii.⁹

Inny przedstawiciel Związku Sprawiedliwych Max Warburg prowadzący Warburg Company we Frankfurcie również finansował Rewolucję bolszewicką a później Hitlera. Jego brat Paul ożenił się z Niną Loeb córką właściciela firmy Kuhn & Loeb. Inny z jego braci Felix poślubił Fredę Schiff córkę Jakuba Schiffa. Rodziny Schiff i Rotschild mieszały w tym samym domu we Frankfurcie.¹⁰

Związek Iluminatów, poprzedzał w czasie Związek Sprawiedliwych i ruch Komunistów o dwie generacje. Nie wszyscy uczeni, zaznacza Antelman, uznają istnienie związków między Iluminatami a Komunistyczną Partią. Nie ma natomiast różnicy zdań co do istnienia związków między Iluminatami a Jakobinami- frakcją rewolucyjną odpowiedzialną za terror w czasie Rewolucji Francuskiej. Jakobinów cechowała kryminalna wręcz antypatia do wszystkich nie należących do ich stronnictwa. Prominentni badacze Judaiców zgadzają się też w kwestii istnienia związku między: Żydami jedynie z urodzeni-heretykami, następcami fałszywego mesjasza Shabatai Zvi (1626-1676) radykalnymi zwolennikami kultu sabatajskiego zwanymi Frankistami (1726-1791)- Jakobinami a judaizmem reformowanym.¹¹

Tezy o istnieniu ww. powiązań Antelman opiera na pracach G. Scholema i J. Robinsona. Ten ostatni w książce „Proofs of Conspiracy” (Dowody istnienia konspiracji) podaje spis łoż Iluminatów w Anglii, Szkocji, Szwajcarii, Francji, Włoszech, USA i Polsce wraz z nazwiskami członków które często są tylko konspiracyjnymi pseudonimami pochodzącymi od nazwisk osób znanych w starożytności z okrucieństwa i cynizmu. Adam Weishaupt przywódca Związku nosił pseudonim Spartakus (na cześć przywódcy powstania niewolników w starożytnym Rzymie i który terroryzował Rzym przez trzy lata.).

Celem Związku Iluminatów było zniesienie chrześcijaństwa i obalenie wszystkich rządów cywilnych. Związek wyrzekał się chrześcijaństwa, na wyższe szczeble hierarchii Związku nie przyjmowano katolików. Po odkryciu tajnej organizacji Iluminatów przez ówczesne władze Bawarii Weishaupt został odwołany z Katedry Prawa Kanonicznego i wygnany z Bawarii. W jednym z listów Weishaupt nazywa masonerię ukrytym chrześcijaństwem a Chrystusa proponuje zastąpić rozumem. Wzywa do stworzenia nowej religii i nowego rządu zorganizowanych na wzór Iluminatów. Korespondencja innych członków Iluminatów poddaje ocenie autorytety religijne. Prominentni przedstawiciele religii określani zostali mianem krętaczy szerzącymi przesady i fanatyzm. Listy te sugerują powolne wykorzenianie religii tak aby nie alarmować, nie zdających sobie sprawy z istoty rzeczy, reakcyjnych fanatyków.

Jeden z bliskich współpracowników Weishaupta prawnik Zwack planował również aktywność dla Ruchu Wyzwolenia Kobiet. Antelman, podaje powody zainteresowania Iluminatów Ruchem Wyzwolenia Kobiet. Zdaniem filozofów ze Związku Iluminatów kobiecy umysł jest szczególnie podatny na kultywowanie religii, delikatność i czułość serca, cnoty macierzyńskie charakterystyczne dla kobiet powodowały również u mężczyzn pozytywne nastawienie do religii. Poprzez zmianę usposobienia kobiet Związek zamierzał oddziaływać na postawę mężczyzn tak by dłużej nie respektowali praw nakazujących powściągnięcie najsilniejszych pragnień.¹²

Działania Iluminatów zmierzały do pozbawienia ludzi wszelkich zobowiązań moralnych, zachęcały do postępowania według zasad Machiaveliego. Intrygom i machinacją Iluminatów zawdzięczali zdobycie znaczących stanowisk. Osiągnęli wpływy społeczne tych rozmiarów, że ich skala budziła zdziwienie nawet w gronie przedstawicieli Iluminatów. W każdej sferze życia społecznego spiskowali przeciw pokojowi i pomyślności kraju niszcząc z premedytacją wszelkie uczucia religijności, moralności, lojalności.

Dobłą ilustracją postawy Iluminatów jest przypadek hrabiego Mirabeau uznawanego za jednego z twórców stronnictwa Jakobinów. Po uwolnieniu z więzienia dla pieniędzy sprzedał, (sic!), własną matkę, odpłatnie pomógł ojcu w postępowaniu rozwodowym przeciw matce, a następnie wziął również pieniądze od matki za wspieranie jej przeciw ojcu. Mirabeau wsławił się także przeforsowaniem swoistego „oświecenia”, jak sam to nazwał, dwóch batalionów wojsk przeznaczonych do ochrony rodziny królewskiej. Dzięki jego interwencji wysłano żołnierzom 300 prostytutek.¹³

Jakobini zamierzali znieść prawo dziedziczenia, wykorzenić religię i moralność, wraz z tradycyjnymi więzami rodzinnymi poprzez zniszczenie szacunku dla religijnych ślubów oraz poprzez odebranie rodzicom edukacji dzieci. Rolę Jakobinów i rodzaj ich relacji z Iluminatami dobrze charakteryzuje jeden z autorów cytowanych przez Antelmana „Inteligentny obserwator dostrzegał w jawnym systemie Jakobinów kompletnie skryty system Iluminatów”.¹⁴

Europejska społeczność żydowska końca XVIII i początków XIX w. miała także w swych szeregach zwolenników oświecenia. Ruch ten w obrębie cywilizacji żydowskiej określano terminem „Haskala”. Antelman pyta czy istnieje związek między ruchem Haskali a Iluminatami i udziela twierdzącej odpowiedzi. Ogniwem łączącym była działalność Mosesa Mendelssohna (1729-1786) twórcy Haskali (pierwszy tłumacz Tory na jęz. niemiecki, dziadek kompozytora Felisa Mendelssohna) działającego w Berlinie zwolennika asymilacji Żydów. Ruch Haskali miał reprezentować pierwszą próbę podjętą przez Żydów sprostania wyzwaniom nowoczesnego świata.

Społeczność żydowska drugiej połowy XVIII w. z dniem Mendelssohna, stanęła przed następującą alternatywą: albo pozostać w gettach i być skazanym na stagnację bezcelowej egzystencji albo wyjść poza getto, wykorzystując nowe siły społeczne niszczące feudalizm. Wyjście z getta oznaczało jednak dla nieprzygotowanych przez Oświecenie Żydów, niebezpieczeństwo wchłonięcia przez chrześcijańską większość. Mendelssohn pojmował swoje zadanie dwojako: po pierwsze chciał dostarczyć Żydom narzędzia do emancypacji, po drugie chciał przygotować grunt pod nowe żydowskie wartości mające pojawić się na miejscu tradycyjnych wartości judaizmu.¹⁵

Mendelssohn zamierzał przekonać sobie współczesnych Żydów do: 1. Opuszczenia murów getta i przyjęcia kultury danego kraju. 2. Przyjęcia poglądu, że żydowska religia nie ma dogmatów ani artykułów wiar. 3. Przyjęcia poglądu, że doktryna i etyczne nauczanie judaizmu są racjonalne a przez to również uniwersalne. 4. Do akceptacji przekonania, że judaizm jest tylko jedną z wielu religii którą można pogodzić z lojalnością wobec państwa narodowego.

Mendelssohn usiłował stworzyć koncepcję podkopującą dogmatyczne fundamenty judaizmu by osiągnąć stan rzeczy w którym można kwestionować boskość objawienia Tory i pozostawać jednocześnie Żydem. Odrzucenie Boga czy dogmatu o boskim autorytecie Tory oznacza jednak pogwałcenie praw judaizmu. W judaizmie, jak podaje Antelman, funkcjonuje 613 różnego rodzaju nakazów sformułowanych w Torze.

Popularyzując przekonanie, że filozoficzne i etyczne nauki judaizmu mają charakter racjonalny i są przez to uniwersalne Mendelssohn przygotowywał grunt dla uznania prymatu rozumu nad duchowo emocjonalną zawartością Tory i judaizmu. Tym samym realizował plan Iluminatów zmierzający do zastąpienia wiary religijnej rozumem. Celem było wyeliminowanie różnic między religiami a w następstwie promocja ateizmu. Przekonania Mendelssohna, de facto, prowadziły do tolerancji wobec bałwochwalstwa, zakazanych stosunków seksualnych, morderstw.

Jego uczniowie, choćby wspomniany wcześniej Mirabeau, zasilił w czasie trwania Rewolucji Francuskiej szeregi Jakobinów. Zdaniem niektórych ortodoksyjnych rabinów Mendelssohn to centralna figura rewolucji, handlarz sprzedającym swój naród i jego wiarę. Publicznie oferował wiele, potajemnie oddawał wszystko za nic.¹⁶

Mendelssohn wskazywał, że Żydzi mogą opuścić getto tylko pod warunkiem przyswojenia kultury danego kraju. Implikacją tego poglądu było przekonanie o nieprzystawalności judaizmu do kultury danego kraju. Zostali oni zatem postawieni przed wyborem albo będą kulturalni i niereligijni albo pozostaną religijni i nie kulturalni a przez to odizolują się od społeczeństwa w którym żyją i będą dla niego bezużyteczni. Antelman kontrargumentuje twierdząc: można być kulturalnym i religijnym. Podaje przykłady Żydów sefardyjskich (np. Majmonides lekarz, filozof, autorytet religijny), zamieszkujących Hiszpanię i Portugalię, którzy mimo, że nie znali getta, przyswajali kulturę danego kraju, potrafili dokonać syntezy nauki i religii bez popadania w sprzeczności.¹⁷

Żydzi postawieni przez Mendelssohna wobec fałszywego wyboru w większości pozostawali religijni i zacofani. Tego rodzaju stan rzeczy odpowiadał Iluminatom, Związkowi Sprawiedliwych, marksistom lansującym tezę, że jedynym rozwiązaniem w tej sytuacji jest wyeliminowanie religii będącej opium dla ludu.

Głosząc platońskie przekonanie o prymacie wartości państwa nad religią Mendelssohn argumentował za oddzieleniem państwa od religii by osiągnąć ostatecznie stan podporządkowania religii państwu. Lojalność wobec państwa narodowego mogła zostać osiągnięta tylko wówczas gdy religię uznano za jedną z wielu religii a nie za unikalną drogę życia. Mendelssohn rozpowszechniał tego rodzaju pogląd uznając judaizm za jedną z wielu religii. Dla indywidualności o osobowości religijnej, zauważa Antelman, religia jest jednak czymś unikalnym, uznanie religii za jedną z wielu prowadzi do zniszczenia osobowości religijnej.¹⁸

W sytuacji prymatu państwa nad religią tolerowane jest cudzołóstwo, aborcja stają się nakazem a homoseksualizm kwitnie, twierdzi Antelman. Mendelssohn wkrótce znalazł następców wśród tych którzy uznawali się z awangardę ówczesnego społeczeństwa niemieckiego. Następcy Shabbetai Tzvi'go i Jakuba Franka zostali zwolennikami Mendelssohna.

Sabatanie i Frankiści wykorzystywali Haskalę do własnych celów. Od czasów reformowanego judaizmu Mendelssohna w synagogach wprowadzono interesujące zmiany dotyczące imponderabiliów. Naciskano by umieszczać tam, bez wiedzy mas, symbol Iluminatów- wieczne

światło. Wieczne Światło utrzymywano w obu świątyniach w Jerozolimie ale wraz z destrukcją drugiej świątyni i rozproszeniem Żydów praktyki tej prawie zupełnie zaniechano. Istniały nieliczne synagogi w których utrzymywano wieczne światło na zachodniej ścianie na przeciw Arki. W XVIII w praktykę wiecznego światła zaobserwowano w sefardyjskich synagogach Hiszpanii i Portugalii. Żydzi aszkenazyjscy ze wschodniej Europy nie praktykowali tego zwyczaju. Zgodnie z ich przekonaniem wieczne światło było niejako trzymane w rezerwie do czasów odbudowy Świątyni.

Zwolennicy Oświecenia rozpoczęli praktykę wprowadzania wiecznego światła na wschodnią ścianę synagogi na wprost Arki gdzie spoczywała Tora. Wieczne Światło symbolizuje oświecenie i jasność umysłu. Tradycyjne usytuowanie wiecznego światła oznacza umysł przyjmujący światło za sprawą Tory i jest właściwe postawie ucznia siedzącego u stóp Tory. Antelman uważa, że nowe usytuowanie wskazuje na umysł ludzki jako źródło światła, co jest znamienne dla postawy aroganckiej, sugerującej właściwy Haskali zamysł panowania nad Torą.¹⁹

Jakub Frank vel Dobruszka

Antelman zastanawia się czy istniał jakiś racjonalny powód dla którego Iluminaci zajmowali się konspiracją, wywołaniem niepokojów społecznych i rewolucji? Należeli przecież do grona ludzi nadzwyczaj zamożnych i wystarczająco inteligentnych by rozumieć konsekwencje swoich działań. Czy zatem w ich filozofii tkwił pierwiastek nakłaniający do podwójnej, schizofrenicznej egzystencji?

Społeczność żydowska w XVIII w miała do czynienia z działaniami wyjątkowo niebezpiecznego człowieka Jakuba Franka (1726-1791). Jego historia zaczyna się wraz z Shabethai'em Tzvi (1626-1676). Tzvi przyszedł na świat w Turcji. Tam też ogłosił się mesjaszem, obiecał Żydom uwolnienie od ciemności i powrót do ojczyzny. Szybko zdobył ponad milion zwolenników wywodzących się ze wszystkich warstw społeczności żydowskiej. W miarę upływu czasu mesjanizm Shabethai'a stał się bardziej umiarkowany i został uzupełniony o naukę odrzucającą pewne aspekty prawa żydowskiego. Tzvi wypowiadał się także przeciwko autorytetowi Talmudu. Dla uwiarygodnienia swego mesjańskiego posłannictwa, (zgodnie z prorocstwem mesjasz miał się związać z grzeszną wybranką), Tzvi poślubił prostytutkę o imieniu Sara, osieroconą po powstaniu Chmielnickiego na Ukrainie.

Shabathai obiecał swoim zwolennikom marsz na Konstantynopol. Sułtan nie zamierzał tolerować tego rodzaju działań. Uwięził Shabathai'a a następnie złożył propozycję: konwersja na Islam i wolność albo śmierć. Shabathai wybrał Islam, czym spowodował utratę wielu zwolenników ale nie wszystkich. Pozostali przy nim wierni członkowie sabatajskiej sekty Donmeh wyznający przekonanie, że zanim nastąpi odkupienie Mesjasz musi zgrzeszyć. Działalność Tzvie'go wspierała wiara w żydowskiego mesjasza wywodzącego się z Islamu. Śmierć Sabathai Tzvie'go nie przerwała rozwoju sekty Donmeh.

Jakub Frank zetknął się z nimi w czasie podróży handlowych do Turcji. Poprawił koncepcję grzeszącego mesjasza, nakłaniając członków sekty do grzechu zgodnie z rozumowaniem: równie dobrze do odkupienia prowadzi czystość jak i grzech. Preferowanym rodzajem grzechu były seksualne orgie. Członkowie sekty Donmeh przeszli na Islam w 1683r a frankiści w Europie dokonali konwersji na katolicyzm w 1759r. Celem konwersji było naśladowanie Shabathai Tzviego czyli niszczenie wiary do której przystąpili twierdzi Antelman.²⁰

Według wiary frankistów król mesjasz miał objawić nową Torę, stare nakazy Prawa w czasach mesjańskich zostają uchylone. W historii Żydów pojawiały się nie jednokrotnie indywidualia marzące o nowym Słowie Bożym w odkupionym świecie ale nikt do czasów Franka nie łączył nowego Słowa Bożego z aktywnością Mesjasza. To połączenie charakterystyczne dla doktryny nowych maranów, jak nazywa Antelman frankistów, doprowadziło do uwolnienia uśpionych dotąd niebezpiecznych mocy. Dla radykalnego sabataizmu charakterystyczne są następujące przekonania: 1 Odstępstwo(herezja) mesjasza jest koniecznością. 2.Tradycyjna Tora nie jest realną Torą i musi ustąpić miejsca nowej mistycznej arystokratycznej torze. 3. Pierwsza przyczyna i Bóg Izraela to nie to samo. Pierwsza przyczyna to bóg filozofów rozumu, Bóg Izraela jest Bogiem religii.4. Bóstwo jest wcieleniem członków sekty Sabathai Tzvie'go, Jakuba Franka i innych.5. „Wierzący” nie musi w istocie być tym za kogo się podaje. Frank stanowi, w ocenie Antelmana, przerażający fenomen w historii Żydów z uwagi na to, że jako przywódca religijny był indywidualium zdeprawowanym.²¹

Świadectwo podwójnego życia „mistrza” dowodzi, że można uchodzić za pobożnego Żyda a w istocie być frankistą. Zgodnie z tą zasadą większość członków sekty Donmeh i frankistów mimo konwersji integrowała się ze społecznością żydowską.

W gruncie rzeczy zmierzali do anihilacji religii, marzyli o rewolucji powszechnej, która jednym uderzeniem zmiecie przeszłość, tak by świat mógł zostać na nowo zbudowany. Dla mistyka pokroju Franka życie nie jest życiem harmonijnym wszystkich rzeczy powiązanych z Bogiem mocą boskich praw, życiem posłusznym boskiemu autorytetowi. W jego przekonaniu życie jest czymś innym, życiem

wolnym, niezwiązanym żadnym prawem czy autorytetem. Tak pojmowane nigdy nie przestaje wytwarzać najrozmaitszych form i nigdy nie przestaje ich niszczyć. Niszczenie związane nierozdzielnie z tworzeniem to dla Franka ostateczne ludzkie doświadczenie egzystencjalne. Anarchiczna destrukcja reprezentuje dla niego cały lucyferyczny blask, wszystkie możliwe pozytywne tony słowa życia. Wielce znaczące jest pojawienie się tego niezwykłego napięcia w historii Żydów, związanego z wizją sformułowaną z pozycji indywiduum zbuntowanego przeciw religii i funkcjonującego poza judaizmem pisze Antelman.²²

Jakub Frank nauczał swojego „religijnego mitu nihilizmu” w ponad dwóch tysiącach przypowieści które były odwróceniem tradycyjnych homilii oraz przypowieści i stanowić miały korpus nowej arystokratycznej Tory. Religijny Żyd każdego ranka błogosławił Boga m.in. za uwolnienie uwięzionych co po hebrajsku znaczy matir asurim. Frankiści zmieniali to błogosławieństwo w matir isurim co oznacza uwolnienie zakazanego.

W podobnym stylu, działania zmierzające do zniszczenia Tory, nazywali wypełnieniem Tory. Grzech popełniany dla niego samego określali mianem wielkiego. Talmud oznajmia „ Mesjasz może nadejść tylko w czasach kompletnej winy albo niewinności”. Frank uczy : ponieważ nie możemy wszyscy być świętymi bądźmy wszyscy grzesznikami.²³

Dla „nowych Żydów” stosujących bluźniercze błogosławieństwo „ty który zezwalasz na zabronione”. Żadna z trzech religii monoteistycznych nie miała już absolutnej wartości. W najbliższym gronie Frank wiele mówił o rewolucji, obalaniu królestw a w szczególności Kościoła Katolickiego.

W 1752 roku Frank poślubił bułgarską żydówkę o imieniu Channa. Wybranka była piękna, Frank wykorzystał to ,traktując ją instrumentalnie, zezwalał by mężczyźni, kandydaci do sekty mieli z nią występne kontakty cielesne. Celem tych działań było wzmocnienie sekty. Rezultatem, póki co, były naciski na Franka zmuszającego go do opuszczenia Turcji. W 1755r Frank przybył do Polski gdzie m.in. wstąpił się publicznym paleniem tysięcy egzemplarzy Talmudu we Lwowie, Brodach, Kamieńcu, Żółkwi.

Rabini nie mogli tolerować tego rodzaju działań. Miara przebrała się po tym gdy spotkanie z nimi „uświetnił” występami nagiej piękności i wezwaniami do obalania rządów. Rabini nałożyli ekskomunikę na Franka i jego zwolenników. Ekskomunika oznaczała zakaz wchodzenia w związki małżeńskie z członkami sekty Franka, zabraniała też okazywania im jakiegokolwiek współczucia. W 1759 r. w katedrze warszawskiej Jakub Frank oficjalnie przeszedł na katolicyzm. Ojcem chrześnym został król August III.

Rok później, za głoszenie koncepcji zastąpienie Trójcy Świętej czwórną tworzoną przez członków sekty, uwięziono Franka w cytadeli częstochowskiej. W 1773 r. po pierwszym rozbiórce Polski, Frank został uwolniony przez wojska rosyjskie. Po opuszczeniu Częstochowy i Polski przyjął nazwisko swojego krewnego Dobruszka i udał się na Morawy. W heretyckiej koncepcji czwórni przeznaczył dla siebie rolę pierwiastka kobiecego-dziewicy. Antelman wyjaśnia, że z roli tej wywiązywał się oddając swoją żonę członkom sekty a później również córkę Ewę która trafiła m.in. do łożnicy Cesarza Austrii Józefa II.

Dwa lata przed konwersją na katolicyzm, Frank przeszedł na Islam w obrębie którego Frankiści posługiwali się koncepcją czwórni czyli emanacji bóstwa - czwarta osoba zgodnie z tą koncepcją nosiła imię Big Brother.²⁴

Każda z osób symbolizowała inny etap rewolucji niezbędny na drodze do odkupienia. Etap mesjański-właściwy judaizmowi reprezentował Jonathan Eibeschutz(frankista prowadzący podwójne życie, w skrytości sabatajczyk, na zewnątrz wielkim uczonym rabinicznym), etap właściwy islamowi reprezentował Shabathai Tzvi, etap chrześcijański reprezentował Jakub Frank. Według Franka religie były bramami przez które należało przejść by dostąpić odkupienia. Po rewolucji nadchodzi Big Rother który będzie rządził na ziemi.

Antelman stawia pytanie dlaczego tak znaczące zjawisko jak sabatajanizm uchodziło dotychczas uwadze historyków ? I odpowiada historycy świeccy nie zajmowali się tym zagadnieniem ponieważ większość rodzin sabatajskich pozostawała w obrębie cywilizacji żydowskiej, część z nich zwłaszcza w Austrii osiągnęła na przestrzeni XIX w wpływowe pozycje intelektualistów, finansistów, polityków, badania tego rodzaju nie służyły tym rodziną i nie służyłby również żydowskiej walce o emancypację.

Religijni Żydzi z kolej byli niechętni historii sabatajczyków z powodu wyrotowej działalności niektórych Rabinów, działalności tej jednak Antelman nie opisuje. Z uwagi na wystąpienie ww. czynników większość dokumentów, np. tych zawierających zeznania naocznych świadków, zniszczono.²⁵

Frank z Moraw przedostał się do Offenbach w Niemczech, gdzie przez 5 lat do śmierci, prowadził królewskie życie, utrzymywał nawet swoją milicję. Instruował ją m.in. w kwestii zastosowania chemii do celów obrony militarnej. Po śmierci Jakuba Franka w roku 1799 w Offenbach krążył tzw. czerwony list adresowany do frankistów, będący mistyczną teorią rewolucji, zawdzięczający nazwę kolorowi

atramentu w jakim został sporządzony. Teorię tam zawartą Antelman nazywa czerwoną kabałą. List ten wskazuje na związki frankistów z jakobinami w dążeniu do obalenia istniejącego reżimu. Ten kto zajmuje się kabałą wychodzi poza judaizm, chrześcijaństwo, islam ku jednej powszechnej religii wzniesionej na podstawach kabały uważa Antelman.²⁶

Personalne związki frankistów i jakobinów ilustruje Antelman przykładami z historii rodziny Franka.

Z 12-ciorga dzieci Salomona Dobruszki ośmioro przeszło na chrześcijaństwo, sześcioro z nich otrzymało szlachectwo. Jeden z nich Salomona Mosses po konwersji w Pradze w 1782r przyjął nazwisko Schonfeld (uchodził za nieprawego wnuka Jonatana Eibeschutz'a). Założył masońską Lożę Bracia Azjatyccy która stała się jedną z 4 loż Iluminatów Wiedniu. Była miejscem spotkań frankistów z Wiednia, charakteryzował ją kult dla wszystkowiedzącego oka.²⁷ Symbol wszystkowiedzącego oka miał duże znaczenie dla Iluminatów Weishaupta podobnie jak np. koło z punktem w środku oznaczające płodność i seksualną anarchię. Oba symbole są do dziś w użyciu przez kontynuatorów frankistów, komunistyczno-platońskich zwolenników kultu wszystkowiedzącego oka.²⁸

W 1792 r. Schonfeld zmienił nazwisko na Frey. Dwaj synowie Salomona Dobruszki, bratankowie Franka zdeklarowani jakobinami, zostali zgilotynowani w czasie Rewolucji Francuskiej, (w tym samym procesie w którym sądzono, bardziej znanego Dantona). Straceni za(ich nazwisko pisane wówczas było Frei) jakobinizm i działania w East India Corporation związane z tzw. Bostońskim pićciem herbaty. Za działaniami braci Frey'ów stały finansowe interesy Iluminatów .

Siostra Frey'ów poślubiła byłego franciszkanina, później jakobina głoszącego za wyrokiem śmierci dla Ludwika XVI. Bez względu na to czy frankiści stawali się liderami jakobinów, reformowanego czy konserwatywnego judaizmu zawsze cechowała ich nienawiść do Tory, Talmudu i rabinów podsumowuje Antelman.²⁹

Elitę frankistowską tworzyli wybitni intelektualiści, teologowie, pisarze i finansiści wpływający na najwyższe decyzyjne kręgi Europy. Przedstawienie historii frankistowskiej elity wymagało by publikacji obejmującej kilka tomów. Mimo rozmiarów tego zjawiska najogólniejszą charakterystykę Antelman zawiera w kilku słowach. Błyskotliwi, zamożni ludzie, uzależnieni od pragnienia politycznej władzy, wrodzy asymilacji(jeśli urodzili się Żydami),zdeternowani by zniszczyć religię, prowadzący podwójne życie, na zewnątrz udający religijnych Żydów, katolików czy protestantów wewnątrz skrywający radykalizm. Centrum ruchu frankistowskiego przenosiło się z biegiem czasu z Offenbach, do Frankfurtu przez Pragę do Warszawy. Frankiści warszawscy skupiali się w pozornie katolickich rodzinach. Utrzymywali do czasów II Wojny Światowej kontakty z sabatajską sektą Donmeh w Turcji. Adam Mickiewicz zdaniem Antelmana pochodził z rodziny frankistowskiej.³⁰ Potomkowie sekty Donmeh z Grecji wyróżniali się aktywnością w ruchu marksistowsko leninowskim w USA i w Trzecim Świecie. W USA próbowali dzielić tamtejsze społeczności m.in. przez wspieranie rewolucji czarnych i działania na rzecz Ruchu Wyzwolenia Kobiet. Dzisiejsi frankiści (Antelman pisał w 1974r.) nie określają siebie w ten sposób. Obecnie organizację tworzy kilka międzynarodowych grup określanych z zewnątrz mianem zwolenników kultu wszystkowiedzącego oka. By uzyskać odkupienie w nowym milenium nie wystarczy, jak nauczał Frank, przejście przez bramy trzech religii. Obecnie wymagane jest przejście przez sześć bram do trzech poprzednich dołączone zostały hinduizm, konfucjanizm i buddyzm.

W USA Frankiści są najbardziej aktywni w Bostonie, Nowym Jorku ,Waszyngtonie(gdzie powstała świątynia rozumu dedykowana kultowi wszystkowiedzącego oka) i San Francisco gdzie promują zarówno judaizm reformowany jak i konserwatywny.

Monstrualne oblicze frankistów odsłania trafnie i nieprzypadkowo zdaniem Antelmana opowiadanie „Frankenstein” napisane przez Mary Shelley żonę słynnego poety. Oboje byli członkami Związku Iluminatów. Symbolizm zawarty w imieniu Frankensteina Antelman odczytuje następująco: słowo Frank oznacza Jakuba Franka, „en” jest angielskim skrótem i pochodzi od hebrajskiego „ayin” co oznacza oko, „stein” to po niemiecku kamień. Tak oto otrzymujemy symbol wszystkowiedzącego oka znajdujący się na banknocie dolara amerykańskiego nad kamieniem formującym podstawę piramidy.³¹

Aspekt monstrualny Frankensteina odsyła nas do mistycznej kabały istotnej dla frankistów.

W tradycji kabalistycznej monstra typu Frankensteina to Golemy. Kabalista tworzy je z gliny, zapisuje nieznaną imioną Boga na kartce i umieszcza je na czole Golema, jeśli formuła zapisana przez kabalistę jest poprawna Golem zaczyna żyć. Co oznacza ,że martwym ideom starego świata mistyk kabalista nadaje nowe życie, niszczy stary świat i otwiera drogę nowemu millenium.³² W opowiadaniu Mary Shelley twórca Frankensteina studiuje na tym samym uniwersytecie na którym założyciel Iluminatów Adam Weishaupt piastował stanowisko profesora.

Antelman wskazuje, że Rasputin odgrywający ważną rolę w rosyjskich rewolucjach wyznawał identyczną do frankistowskiej doktrynę odkupienia przez grzech. Frankiści odgrywali decydującą rolę w rozwoju komunizmu i do dnia dzisiejszego odgrywają tą rolę w wewnętrznych jego kręgach. Mimo,

że frankiści uznają małżeństwa tylko we własnym gronie nie było to środowisko monolityczne np. syn Jakuba Rothschilda Edmund zbuntował się przeciw środowisku frankistów, popierał syjonistów, ideę żydowskiego państwa w Palestynie i autentyczne wartości Tory.³³

Narodziny biblijnego krytycyzmu

Pierwsze heretyckie krypto sabatajskie seminarium teologiczne Jonathana Eibeschutzta uruchomiono w Pradze. Argumenty przeciwników powołania tej instytucji zbijano twierdząc, że będzie ona zrzeszać młodych, ludzi bojących się Boga, aspirujących do niezależnych badań nad Biblią i Talmudem.

W rzeczywistości byli to studenci wcześniej wyłonieni i szkoleni przez krypto sabatajskich instruktorów. Nauczali w całej Europie Środkowej, finansowani przez bogatych sabatajczyków. Rekrutowano studentów mających spryt do kabały, błyskotliwych intrygantów, a także tych wychowanych w rodzinach sabatajskich. Wyselekcjonowani kandydaci byli nauczani prywatnie i tajnie mistycznej nauki ruchu. Sieć sabatajska funkcjonowała m.in. dzięki sprawnemu systemowi komunikacji polegającemu na działaniach emisariuszy na terenie Europy Wschodniej.

Studenci wspomnianego Seminarium praskiego zawiązywali intrygi mające na celu podkopanie oficjalnego i legalnego systemu nauczania rabinackiego jesziwy. Planowali również zniszczenia struktury społecznej Pragi. W ramach intryg demolowali budynki, atakowali i ranili studentów. W odpowiedzi niewykluczone, że studenci jesziwy zabili kilku członków seminarium co doprowadziło do zniecierpliwienia władz które wydały rozporządzenie kładące kres vendecie. Mimo rozporządzeń uczniowie seminarium działali dalej. Przechodzili na chrześcijaństwo by uzyskać dostęp do stanowisk np. profesorskich, osiągnąwszy to dyskredytowali Biblię. O działalności jednego z nich Carla Antona, frankisty i profesora Hebraistyki w Helmstedt, ze względu na jej skandaliczny charakter nie wspomina ani Encyklopedia Judaica ani stara Żydowska Encyklopedia twierdzi Antelman. Plan Antona polegał na dyskredytowaniu Biblii. W tym celu zalecał co następuje:

1. Powołanie Grupy Destrukcyjnej Biblii zrzeszającej intelektualistów, których celem jak wskazuje nazwa, będzie niszczenie Biblii.
2. Członkowie grupy powinni piastować ważne stanowiska na znanych Uniwersytetach.
3. Przedstawiciele grupy powinni opanować system rozpowszechnienia istotnych z punktu widzenia studiów nad Biblią informacji. Jej członkowie powinni zdobyć pozycje autorytetów w tej dziedzinie, wpływać także na biblioteki i archiwa.
4. Wszystkie sekcje Frankistów, Iluminatów i innych przyszłych rewolucjonistów powinny kooperować w promowaniu karier członków Grupy Destrukcyjnej Biblii.
5. Grupa Destrukcyjnej Biblii zostaje zobowiązana do dbałości o zachowanie ciągłości działania. Każdy przedstawiciel musi wychować przynajmniej jednego następcę na którym ciąży podobny obowiązek.

6. Wszystkie media dostępne rewolucjonistom mają obowiązek udostępniać swoje łamy propagandowej działalności Grupy.
7. Intelektualiści którzy mają anty-biblijne przekonania a nie należący do Grupy powinni również być promowani na ważne stanowiska.
8. Z czasem członkowie Grupy i ich współpracownicy powinni osiągnąć pozycję umożliwiającą zniszczenie uczonych akademickich czy intelektualistów myślących inaczej.³⁴

Zalecenia Antona obowiązują do dnia dzisiejszego twierdzi Antelman (tj. przynajmniej do 1974r).

Wyrażają się one m.in. w postawie wobec odkryć archeologicznych mających związek z wydarzeniami opisywanymi w Biblii. Badania archeologiczne w tym zakresie zainicjował ok. 1750r. Michaelis autor siedmiotomowego dzieła poświęconego krytyce Biblii. Zasugerował on królowi Dani badania archeologiczne na Bliskim Wschodzie. Wielkie odkrycia archeologiczne z reguły były przedstawiane w mediach z punktu widzenia nieprzychylnego Biblii. Ten sam mechanizm obowiązywał w przypadku dzieł Darwina jednostronnie wykorzystywanych do krytyki Biblii. Jednocześnie milczano o tym, że Darwin był wierzący, nie wspomniano o istnieniu możliwości interpretacji Biblii w zgodzie z Darwinem i w końcu o tym, że większość jego tez nauka współczesna zdyskredytowała. Działania tego rodzaju nazywa Antelman konspiracją wymierzoną w Biblię.³⁵ Bez względu na to czy krytyka Biblii jest przeprowadzana z pozycji judaizmu reformowanego, konserwatywnego czy z pozycji marksistowskich krytycy zgadzają się co do jednego Bóg nie napisał Biblii.

Celem Antelmana w przedstawionym skrótowo I tomie książki „Wyeliminować opium” było pokazanie sposobu w jaki konspiracja mająca na celu podkopanie judaizmu rozciągnęła się na całą Europę i świat zachodu. Do czasu Shabathai Tzvie;go świat żydowski stanowił jedność, wraz z jego działalnością zaczęła się polaryzacja. Proces ten kontynuowany przez Frankistów i Związek Sprawiedliwych trwa do dziś. Rabin Antelman twierdzi” nie można być Żydem i marksistą jednocześnie. Nie można też być Żydem i chrześcijaninem. Żyd który zostaje chrześcijaninem może być istotą cywilizowaną. Każdy jednak kto neguje podstawowe zasady moralne jest barbarzyńcą”.³⁶

Na podstawie „To Eliminate the Opiate” by Rabbi Marvin S. Antelman

Przypisy.

- ¹ „To Eliminate the Opiate” Volume I by Rabbi Marvin S. Antelman 24 Nisan 5734, 16 kwietnia 1974r.
Zionist Book Club Jerusalem , www.docstoc.com
- ² tamże Wprowadzenie str. XIII
- ³ tamże Wstęp str.
- ⁴ tamże rozdział „Wyeliminować Opium” str.3
- ⁵ tamże str.4
- ⁶ tamże rozdział „Związek Sprawiedliwych” str. 14
- ⁷ tamże rozdział „Nowy Porządek ” str.9
- ⁸ tamże rozdział „Nowy Porządek” str. 10
- ⁹ tamże rozdział „Związek Sprawiedliwych” str.15
- ¹⁰ Tamże rozdział „Iluminaci i Haskala str. 72
- ¹¹ tamże str. 48
- ¹² tamże str. 53
- ¹³ tamże str. 54
- ¹⁴ tamże str. 55
- ¹⁵ tamże str. 57
- ¹⁶ tamże str. 67
- ¹⁷ tamże str. 68
- ¹⁸ tamże str. 71
- ¹⁹ tamże str. 79
- ²⁰ tamże rozdział „ Dobruszka, Czerwona Kabała i Jakobini” str. 85
- ²¹ tamże str. 85
- ²² tamże str. 87
- ²³ tamże str. 87
- ²⁴ tamże str. 94
- ²⁵ tamże str.95
- ²⁶ tamże rozdział „Frankistowska Elita str.112
- ²⁷ tamże str. 112
- ²⁸ tamże str. 113
- ²⁹ tamże str. 100
- ³⁰ tamże str. 118
- ³¹ tamże str. 123
- ³² tamże str. 123
- ³³ tamże str. 124
- ³⁴ tamże rozdział „Biblijny Krytycyzm” str. 131
- ³⁵ tamże str. 139
- ³⁶ tamże Epilog str. 146